14/6/2020 Θέμα: Τηλεργασία

Φιλολογικά

Προσωπικά

Α'. Σχεδιάγραμμα, Β'. Κείμενα, Γ'. Βιβλιογραφία

Θέμα: Τηλεργασία

Συναφή θέματα:

- Ανεργία
- Επάγγελμα
- Ερνασία
- Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός

Α'. Σχεδιάγραμμα

₃Ο καθηγητής σου, στα πλαίσια του Επαγγελματικού Προσανατολισμού, παρουσιάζει στην τάξη τα νέα δεδομένα στον εργασιακό χώρο που αφορούν σε διαφορετικές μορφές εργασίας, όπως η τηλεργασία. Σου ανατίθεται, αφού μελετήσεις το άρθρο, να εκθέσεις στους συμμαθητές σου τις συνέπειες που έχει η τηλεργασία σε ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες (λ.χ. γυναίκες, νέοι, άτομα με ειδικές ανάγκες) που κατεξοχήν αντιμετωπίζουν προβλήματα ανεργίας, καθώς και να παρουσιάσεις άλλους τρόπους αντιμετώπισης της ανεργίας ως γενικό φαινόμενο που γνωρίζει έξαρση στις μέρες μας. (500-600 λέξεις)*

Β'. Κείμενα

Δουλεύοντας σαλονιού και κουζίνας γωνία

Κάτια Αντωνιάδη, εφ. Ελευθεροτυπία, 2/10/2010

Η ΤΗΛΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΝΕΙ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΔΕΙΛΑ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΚΟΝΤΑΦΤΟΝΤΑΣ ΣΕ ΣΕΙΡΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩΝ, ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΕΩΝ

Ξυπνάει, φτιάχνει καφέ, χαζεύει τις πρωινές ειδήσεις και ετοιμάζεται να πάει στη δουλειά. Με τις πιτζάμες. Το γραφείο του είναι στο δωμάτιο, στη συμβολή του σαλονιού με την κουζίνα. Ανοίγει τον υπολογιστή, καλημερίζει τους συναδέλφους του και ξεκινά τη μέρα του. Είναι ένας τηλεργαζόμενος...

Με τον όρο «τηλεργασία» εννοούμε κάθε μορφή απασχόλησης, μερική ή ολική, που επιτρέπει στον εργαζόμενο να παράγει το έργο που του ζητήθηκε αποκλειστικά από το σπίτι ή από κάποιο χώρο που επιλέγει ο ίδιος, χρησιμοποιώντας τις δυνατότητες που προσφέρουν η πληροφορική, οι τηλεπικοινωνίες και οι νέες τεχνολογίες.

Παρ' ότι τα «σχήματα» με βάση τα οποία μπορεί να υλοποιηθεί η τηλεργασία είναι πολλά -στις ανεπτυγμένες χώρες του εξωτερικού υπάρχουν Telecentres και Televillages, εξοπλισμένες «κοινότητες» όπου δραστηριοποιούνται οι τηλεργαζόμενοι- στην Ελλάδα οι μόνες μορφές τηλεργασίας που υφίστανται είναι οι δύο απλούστερες:

based home teleworking (εργασία από το όπου ένας σπίτι. χώρος μετατρέπεται σε «γραφείο» και εξοπλίζεται αντίστοιχα τηλέφωνα, цε fax. υπολογιστή, σύνδεση στο Διαδίκτυο) και

* η τηλεδιάσκεψη, όπου ο εργαζόμενος ή μια ομάδα εργαζομένων επικοινωνούν με τρίτους, αξιοποιώντας οθόνες προβολής και ηχητικά συστήματα.

Τα οφέλη της τηλεργασίας

Αν και στην τηλεργασία δραστηριοποιείται ένα μικρό κομμάτι εργαζομένων της Ευρωπαϊκής Ενωσης (το Eurofound υπολόγιζε -και μάλιστα με την ευρεία έννοια της τηλεργασίας- το ποσοστό στο μάλλον υπερβολικό 7% για το 2005), η δυναμική της είναι αδιαμφισβήτητη.

Ωστόσο, η ευέλικτη μορφή της προξενεί αισθήματα ανασφάλειας τόσο στους εργαζόμενους όσο και στους εργοδότες, μια και οι μεν φοβούνται πως θα απασχολούνται όλη μέρα, ενώ οι δε πως οι υφιστάμενοί τους, που θα εργάζονται χωρίς επιτήρηση, θα τεμπελιάζουν.

Πρέπει επίσης να επισημανθεί πως στην τηλεργασία δεν υπάρχει η έννοια του εργατικού ατυχήματος, ενώ απουσιάζουν όλες σχεδόν οι εργασιακές πρόνοιες.

Οι υπέρμαχοι της τηλεργασίας έχουν να πουν πολλά για τα οφέλη της: ο εργαζόμενος δεν σπαταλά ώρες για τη μετακίνησή του, δεν εμπλέκεται σε φορτισμένες συναισθηματικά καταστάσεις (μποτιλιάρισμα, ακραίες συμπεριφορές στον δρόμο) και καταλήγει να έχει μειωμένα επίπεδα άγχους και στρες.

Ο Δημήτρης Μίχος, όπως εμφανίζεται στην οθόνη, την ώρα εργασίας Ο «περιορισμός» του, μάλιστα, στο σπίτι ή σ' ένα γραφείο τηλεργασίας ωφελεί και το περιβάλλον, αφού δεν το επιβαρύνει με ρύπους.

Παράλληλα, η τηλεργασία αποδεικνύεται συμφέρουσα και για τον εταιρικό προϋπολογισμό, αφού ο ιδιοκτήτης δεν χρειάζεται να δαπανά υπέρογκα ποσά για ενοικίαση και συντήρηση γραφείων, εξοπλισμό, λογαριασμούς.

Τέλος, φαίνεται να ευεργετεί ευπαθείς, περιθωριοποιημένες και απομακρυσμένες από τα αστικά κέντρα ομάδες πληθυσμού, αφού τους δίνει τη δυνατότητα να εργαστούν ανεξάρτητα από την κατάστασή τους ή την απόσταση.

Μικρά βήματα της Ελλάδας

Η τηλεργασία στην Ελλάδα εξακολουθεί να μη βρίσκει πρόσφορο έδαφος ανάπτυξης. Βασικό εμπόδιο έχει σταθεί το κενό ενός ξεκάθαρου θεσμικού πλαισίου που θα ορίζει το εργασιακό καθεστώς του εργαζομένου και τις υποχρεώσεις του εργοδότη.

Σύμφωνα με την κρατούσα άποψη, η τηλεργασία θεωρείται ανεξάρτητη εργασία και υπάγεται στο εργασιακό καθεστώς της σύμβασης ανεξάρτητων υπηρεσιών. Ο εργαζόμενος έχει, δε, συνήθως σύμβαση ανεξάρτητων υπηρεσιών ως ελεύθερος επαγγελματίας, εκδίδοντας δελτία παροχής υπηρεσιών. *

«Το πολύ 50.000 Ελληνες»

Στην Ελλάδα φαίνεται πως η τηλεργασία αφορά ένα πολύ μικρό ποσοστό εργαζομένων που δεν ξεπερνά το 1% ή 1,5% του συνόλου του εργατικού δυναμικού. «Ουσιαστικά, μιλάμε για περίπου 50.000 άτομα και, φυσικά, αναφερόμαστε στους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα.

Και πάλι, όμως, η πλειονότητα έχει καθεστώς τηλεργασίας που δεν ξεπερνά το 10-20% του συνολικού εργασιακού τους ωραρίου» αναφέρει ο Δημήτρης Μίχος, διευθυντής επιχειρηματικής ανάπτυξης της εταιρείας wowgroup.

Η εμπειρία στον εργασιακό τομέα

«Στη χώρα μας η τηλεργασία δεν είναι αναπτυγμένη, εξαιτίας ορισμένων παραγόντων: το νομοθετικό πλαίσιο είναι θολό, οι εταιρείες δεν έχουν καταφέρει να εμπιστευτούν τις δυνατότητές της και, τέλος, υπάρχουν τεχνολογικά κωλύματα -μέχρι πρόσφατα ήμασταν στη φάση που αναπτύσσονταν οι γραμμές ADSL».

«Εγώ ξεκίνησα να ασχολούμαι με το θέμα της τηλεργασίας -λέει ο Δημ. Μίχος- όταν ανέλαβα να ξεκινήσω ως country manager για Ελλάδα-Κύπρο το ελληνικό γραφείο διεθνούς εταιρείας κατασκευής συστημάτων τηλεδιάσκεψης. Εκεί ήρθα σ' επαφή με την κουλτούρα και τις ανάγκες της τηλεδιάσκεψης.

Η τηλεδιάσκεψη είναι μια μορφή επικοινωνίας πρόσωπο με πρόσωπο και την αξιοποιούν σε μεγάλο βαθμό εταιρείες που έχουν διάσπαρτη δομή, διάφορα υποκαταστήματα σε μια ή περισσότερες χώρες και που δεν αρκούνται στην τηλεφωνική επικοινωνία (audio conference).

Η τηλεδιάσκεψη, όπου έχεις εικόνα εκείνου με τον οποίο επικοινωνείς, λύνει προβλήματα συνεννόησης που καθιστούν σχεδόν μη αποτελεσματική την τηλεφωνική επικοινωνία.

Δεν είναι εύκολο να συνεννοηθείς μ' έναν Ουαλό, έναν Ινδό κι έναν Κινέζο στην αγγλική, όταν ο καθένας έχει τη δική του διάλεκτο! Εγώ είχα την ευκαιρία όχι μόνο να πουλήσω τέτοια συστήματα σ' άλλες εταιρείες, αλλά να τα

χρησιμοποιήσω ο ίδιος. Από το 2005 έως και σήμερα αξιοποιώ κάποια μορφή τηλεργασίας άλλες φορές πιο έντονα, άλλες λιγότερο».

Ο κ. Μίχος πιστεύει πως μέσα στην επόμενη δεκαετία θα αναπτυχθεί το επίπεδο τηλεργασίας στην Ελλάδα.

«Είναι πολλά που πρέπει να γίνουν: να υπάρξει το κατάλληλο νομοθετικό πλαίσιο, η εκπαίδευση ή η υποβοήθηση του ιδιωτικού τομέα να κατανοήσει το θέμα της τηλεργασίας, να επιλυθούν ζητήματα όπως το ποια είναι τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις του εργαζόμενου, η υγεία και η ασφάλεια στην εργασία, να οριστούν όλα αυτά με τρόπο ώστε να γίνονται αποδεκτά από εργοδότες, εργαζόμενους, ενώσεις και συνδικάτα. Αν και θεωρώ πως οι υποδομές θα προχωρήσουν πιο γρήγορα από το νομοθετικό πλαίσιο».

«Παρηγοριά» οι 3.000 τηλεργαζόμενοι στην Κομισιόν το 2015

Στα σπάργανα βρίσκεται η ανάπτυξη της τηλεργασίας στην Ευρώπη των 27. Η άποψη που επικρατεί στην έδρα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία προσπάθησε να προωθήσει αυτή τη μορφή εργασίας, είναι ότι θα χρειαστεί ακόμη πολύς χρόνος για την προώθησή της στα κράτη-μέλη.

Οι κοινωνικοί εταίροι υπέγραψαν το 2002 μια «Συμφωνία-Πλαίσιο» για την τηλεργασία. Στόχος: η προώθησή της ως ευέλικτης μορφής οργάνωσης της εργασίας. Συνδέθηκε, λοιπόν, με την περίφημη flexicurity στην αγορά εργασίας των 27, που σημαίνει για πολλούς εύκολες προσλήψεις αλλά και απολύσεις και κερδίζει συνεχώς έδαφος, αθόρυβα ή κραυγαλέα, σε πολλές κοινοτικές χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας. Η καχυποψία, ιδίως από την πλευρά των εργαζομένων, πηγάζει από αυτή τη σύνδεση.

Οπως αναφέρει ο αρμόδιος επίτροπος Λάζλο Αντόρ σε γραπτή απάντηση που έδωσε σε δύο Ελληνες ευρωβουλευτές (Πουπάκη και Τσουκαλά), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προέβη σε μελέτες, σύμφωνα με τις οποίες τα 2/3 των Ευρωπαίων που βρίσκονται σε παραγωγική ηλικία θα ενδιαφέρονταν να τηλεργαστούν.

Κάπως υπερβολικό το ποσοστό, αλλά για ποιο λόγο δεν έχει προχωρήσει το νέο αυτό μοντέλο εργασίας; Υπάρχουν πολλοί λόγοι: κοινωνικοί, εργασιακοί και, ιδίως, μη ολοκλήρωση του νομικού πλαισίου στο οποίο υπάρχουν πολλά κενά. Αλλωστε, η ίδια δομή της αγοράς εργασίας πολλών κρατών δεν διευκολύνει την ανάπτυξη της τηλεργασίας.

Ο Λάζλο Αντόρ ανέφερε στους δύο ευρωβουλευτές ότι η Κομισιόν δοκιμάζει την τηλεργασία μέσα από πιλοτικό πρόγραμμα που άρχισε να εφαρμόζει το 2007 και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έχει πραγματικά οφέλη, τόσο για τη διοίκηση όσο και για το προσωπικό της.

Η Επιτροπή, λοιπόν, προβλέπει αύξηση του αριθμού των τηλεργαζομένων της από 1.150 σε τουλάχιστον 3.000 το 2015 (πρόκειται κυρίως για μεταφραστές, οι οποίοι ανέκαθεν ήταν τηλεργαζόμενοι στην Κομισιόν).

Το ερώτημα, όμως, είναι τι γίνεται στα κράτη-μέλη και ιδίως πώς θα προστατευτούν οι εργαζόμενοι, οι οποίοι ήδη δοκιμάζονται σκληρά από τα... Μνημόνια.

Πόσο μακριά μπορεί να φτάσει η τηλεργασία

Εφημερίδα Το Βήμα, 3/4/2010

Σίγουρα οι καλλιεργητές και οι κτηνοτρόφοι δεν θα μπορέσουν ποτέ να ασκήσουν το επάγγελμά τους εξ αποστάσεως. Η κατ΄ οίκον εργασία, έστω και περιστασιακά, αφορά κυρίως τους εργαζομένους στην παροχή υπηρεσιών αλλά όχι μόνον αυτούς. Οι ερευνητές του Κέντρου Στρατηγικών Ερευνών της Γαλλίας μελέτησαν τη συμβατότητα των επαγγελμάτων ως προς τη μέθοδο της τηλεργασίας και κατέληξαν στο σχεδόν προφανές: δεν μπορούν όλοι οι εργαζόμενοι να απασχολούνται από το κρεβάτι και να δίνουν εντολές με ένα «κλικ» στο ποντίκι του υπολογιστή τους.

Ασφαλώς δεν είναι μόνο οι λεγόμενοι «free lancers» δημοσιογράφοι που μπορούν να εργαστούν κάνοντας χρήση των πολυμέσων και των διαδικτυακών μέσων επικοινωνίας. Τα ίδια εργαλεία χρησιμοποιεί άλλωστε και ο λογιστής ή ο νομικός σύμβουλος μιας επιχείρησης που θα μπορούσε να εργάζεται μακριά από τα γραφεία της επιχείρησης. Ακόμη οι προγραμματιστές ηλεκτρονικών υπολογιστών (ως κατ΄ εξοχήν γνώστες του αντικειμένου) καθώς και στελέχη τραπεζών, ασφαλιστικών εταιρειών και επιχειρήσεων με αντικείμενο το εμπόριο ή τον ανεφοδιασμό και τη διαμετακόμιση αγαθών (logistics) μπορούν να παρέχουν μεγάλο μέρος των υπηρεσιών τους από το σπίτι.

Όπως επισημαίνουν οι γάλλοι ερευνητές, ελάχιστοι επαγγελματίες θα ήταν σε θέση να εργαστούν χωρίς να πατήσουν ούτε μια μέρα το πόδι τους στο γραφείο. Το ιδανικό θα ήταν να δίνουν το «παρών» περίπου τις μισές ημέρες της εβδομάδας και τις υπόλοιπες να «αυτοπεριορίζονται» κατ΄ οίκον. Το μεικτό σύστημα εργασίας θεωρείται η ιδανική λύση για όσα επαγγέλματα είναι, βέβαια, συμβατά με την ελαστική μορφή απασχόλησης. Η εναλλάξ εργασία από το σπίτι και το γραφείο δίνει στον εργαζόμενο την αίσθηση ανεξαρτησίας και τον βοηθά να συνδυάσει την προσωπική ζωή με τον εργασιακό βίο, ενώ διατηρεί τους δεσμούς με τους συναδέλφους του. Διότι ο εργαζόμενος που απασχολείται αποκλειστικά στο σπίτι κινδυνεύει όχι μόνο να νιώσει μοναξιά αλλά και να απομονωθεί ολοκληρωτικά από το εργασιακό περιβάλλον.

Τέτοια προβλήματα δεν θα αντιμετωπίσουν όμως όσοι απασχολούνται στον πρωτογενή τομέα παραγωγής όπως οι αγρότες. Αλλά δεν είναι μόνον αυτοί: τα σώματα ασφαλείας και οι κομμωτές καθώς και οι απασχολούμενοι στους τομείς της αλιείας ή των κατασκευών μοιάζουν εντελώς ξένοι προς αυτή τη μέθοδο εργασίας. Και ο μηχανικός όμως δύσκολα θα μπορεί στο μέλλον να δίνει εντολές από μακριά για να κάνει σέρβις στον κινητήρα ενός οχήματος.

Όσο και αν εξελιχθεί ο τομέας της ρομποτικής, πολύ δύσκολα μπορεί να φανταστεί κανείς τον οδηγό ενός φορτηγού να οδηγεί το όχημά του εξ αποστάσεως ή έστω τον ηλεκτρολόγο να αλλάζει τις καμένες ασφάλειες χωρίς την επί τόπου παρουσία του. Και τέλος, πόσο μακριά πρέπει να φτάσει η τεχνολογία για να διαψευσθεί η έρευνα που θεωρεί εντελώς ασύμβατο το επάγγελμα της μαίας με την τηλεργασία;

Αν δεν πηγαίναμε από Δευτέρα στη δουλειά...

Η εξ αποστάσεως εργασία καταλαμβάνει όλο και μεγαλύτερο μερίδιο στην αγορά εργασίας παγκοσμίως, σύμφωνα με έρευνα που έγινε για τη γαλλική κυβέρνηση

ΠΟΙΟΣ δεν θα ήθελε να ξημερώνει Δευτέρα και να μην είναι υποχρεωμένος να ξυπνήσει νωρίς για να πάει στο γραφείο του έχοντας υποστεί ακόμη μία φορά το μαρτύριο της μετακίνησης; Ακόμη περισσότερο, ποιος δεν ονειρεύεται αυτές τις ημέρες να πάρει μια «άδεια από τη σημαία» και να παρατείνει για λίγες ημέρες την παραμονή του στο χωριό απολαμβάνοντας τη ζωή στην ύπαιθρο μακριά από την ένταση της πόλης; Ενας αμερικανός δημοσιογράφος πρότεινε για πλάκα στον αρχισυντάκτη του να εργασθούν όλοι οι συνάδελφοί του από το σπίτι τους και παραδόξως η πρότασή του υιοθετήθηκε. Η εξ αποστάσεως εργασία θεωρείται ακόμη συνώνυμη της τεμπελιάς. Ωστόσο πρόκειται για μια μορφή εργασίας η οποία διευρύνεται όλο και περισσότερο, δίνοντας τη δυνατότητα σε πλήθος εργαζομένων να παρέχουν εργασία ενώ πίνουν τον καφέ τους στο σπίτι. Πρόσφατη έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε χώρες του ΟΟΣΑ δείχνει ότι σχεδόν το 20% του ενεργού πληθυσμού στην Ευρώπη απασχολείται με τη μέθοδο της τηλεργασίας, η οποία είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη και στη χώρα μας. Είναι ένας τρόπος εργασίας απολύτως «φιλικός προς το περιβάλλον» καθώς περιορίζει σημαντικά την ενέργεια που καταναλώνεται για τη μετακίνηση από τον τόπο διαμονής στον χώρο εργασίας, ενώ επιτρέπει σε όσους το ονειρεύονται να εργάζονται στην πόλη και να κατοικούν μακριά από τα αστικά κέντρα. Την περασμένη εβδομάδα ένας από τους συντάκτες του αμερικανικού επιχειρηματικού περιοδικού «Inc.» έριξε για πλάκα την ιδέα σε συναδέλφους και αρχισυντάκτες: «Τι λέτε, να μην έρθουμε για δουλειά τον άλλο μήνα;» . Ούτε και ο ίδιος πίστευε ότι το τρελό του όνειρο (και ασφαλώς όχι μόνο δικό του) θα γινόταν τόσο εύκολα πραγματικότητα. «Νόμιζα ότι θα χρειάζονταν τόσες πολλές αλλαγές στην οργάνωση της εργασίας που δεν θα μπορούσε να γίνει ποτέ κάτι τέτοιο» είπε ο Μαξ Τσάφκιν στους «New York Times. Και όμως, όχι μόνο η συντακτική επιτροπή αλλά όλοι οι αρθρογράφοι και οι γραφίστες συμφώνησαν να εφαρμόσουν στην πράξη το βασικό θέμα του περιοδικού στο επόμενο τεύχος, που είναι τα λεγόμενα «εικονικά γραφεία» ή αλλιώς η εργασία από το σπίτι χωρίς τη φυσική παρουσία στο γραφείο. Οι λεγόμενες νέες επικοινωνία αντικατέστησαν διά ζώσης τεχνολονίες τn εργαζομένων του εντύπου που αντάλλαξαν υλικό και ιδέες μέσω Skype και msn, έστω και για ένα μόνο τεύχος. Το «Inc.» θα κυκλοφορήσει την ερχόμενη Τρίτη στις Ηνωμένες Πολιτείες και θα είναι γραμμένο και «στημένο» (όρος της δημοσιογραφικής αργκό που συνοψίζει την εικαστική και γραφιστική δουλειά) μακριά από τα γραφεία του εντύπου στο κέντρο του Μανχάταν. «Το γραφείο πέθανε, ζήτω το γραφείο» αυτό είναι το μότο της βιομηχανίας του Τύπου, λέει ο 27χρονος Τσάφκιν.

Δεν είναι μόνον ο χώρος του Τύπου που φλερτάρει τα τελευταία χρόνια με την ιδέα της εγκατάλειψης του χώρου εργασίας, ο οποίος άλλωστε γίνεται όλο και πιο «δυσπρόσιτος» στις σύγχρονες μητροπόλεις. Στον δυτικό κόσμο οι εργαζόμενοι σπαταλούν δύο ή και περισσότερες ώρες ημερησίως για να φτάσουν από το σπίτι στη δουλειά λόγω της μεγέθυνσης του αστικού ιστού αλλά και του αυξανόμενου αριθμού των αυτοκινήτων που προκαλεί το τόσο γνώριμο στους κατοίκους των πόλεων «μποτιλιάρισμα». Εκτός από ταλαιπωρία στους οδηγούς η μετακίνηση «σπίτι- γραφείο» επιβαρύνει και το περιβάλλον με τόνους διοξειδίου του άνθρακα και άλλων σωματιδίων που εκπέμπουν τα οχήματα και τα μέσα μεταφοράς.

Σύμφωνα με την έρευνα του Κέντρου Στρατηγικών Μελετών (CES) «Η εξέλιξη της τηλεργασίας στην ψηφιακή κοινωνία του αύριο» η οποία πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό της κυβέρνησης της Γαλλίας, η τηλεργασία απασχολεί σήμερα σχεδόν το ένα πέμπτο του εργατικού δυναμικού της Ευρώπης και περίπου το

25% των εργαζομένων στον κόσμο, με προοπτική να φτάσει το 50% μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια.

Αναμφίβολα πρόκειται για μια ευέλικτη μορφή εργασίας η οποία προξενεί ανασφάλεια σε πολλούς εργαζομένους, οι οποίοι φοβούνται ότι με αυτόν τον τρόπο θα απασχολούνται όλη την ημέρα, αλλά και στους εργοδότες που ανησυχούν για το ακριβώς αντίθετο: ότι οι υπάλληλοί τους θα τεμπελιάζουν και θα πληρώνονται για να κάνουν βόλτες με τους φίλους τους ή για να «σερφάρουν» απλώς στο Διαδίκτυο. Και όμως πρόκειται για μια νέα μορφή οργάνωσης της εργασίας που προσφέρει, όπως επισημαίνουν και οι γάλλοι ερευνητές, ποικίλα πλεονεκτήματα στο άτομο και στην κοινωνία.

Κατ΄ αρχάς σε ατομικό επίπεδο καθώς ο εξ αποστάσεως εργαζόμενος δεν σπαταλά χρόνο για τη μετακίνησή του αφού ο χώρος εργασίας «μετακομίζει» από την έδρα της επιχείρησης στο γραφείο, στην κουζίνα ακόμη και στο υπνοδωμάτιο του υπαλλήλου. Ακόμη πιο σημαντικό στοιχείο είναι η μείωση του άγχους και όλων των αρνητικών συναισθημάτων που δημιουργούνται στους χώρους εργασίας. Ο εκνευριστικός εργοδότης δεν είναι πια «πάνω από το κεφάλι» του υπαλλήλου για να τον πιέσει να κάνει πιο γρήγορα, αλλά και ένας εξίσου ενοχλητικός υπάλληλος βρίσκεται και αυτός πολύ μακριά από τους «τηλεσυναδέλφους» του για να τους φτάσει στα άκρα με τη συμπεριφορά του.

Η έρευνα δείχνει ότι η αποδοτικότητα της εργασίας αυξάνεται όταν το προσωπικό μιας επιχείρησης έχει τη δυνατότητα να εργαστεί στο πλέον οικείο περιβάλλον. Πόσο πιο άνετα θα μπορούσε κάποιος να εργάζεται φορώντας τις πιτζάμες ή μια φόρμα γυμναστικής αντί για το στενό κοστούμι και τη σφιχτή γραβάτα που επιβάλλει ο ενδυματολογικός κώδικας του γραφείου; Και ακόμη πόσο πιο ευχάριστο είναι το διάλειμμα στο μπαλκόνι ή στο καθιστικό αντί για ένα βιαστικό τσιγάρο στο στενό καπνιστήριο της εταιρείας;

Πώς όμως θα εξασφαλίσει ο εργοδότης ότι η εταιρεία του θα συνεχίσει να παράγει έργο αν ο καθένας μπορεί να κάνει περισσότερο διάλειμμα παρά δουλειά; Στην πραγματικότητα η μέτρηση της παραγωγικότητας είναι πολύ πιο εύκολη υπόθεση όταν ο εργαζόμενος καλείται να αποδείξει το πόσο εργάστηκε με «χειροπιαστά» αποτελέσματα και όχι μόνο διά της φυσικής του παρουσίας. Αλλωστε η πασιέντζα δεν έγινε διάσημη από αυτούς που εργάζονται στο σπίτι αλλά μάλλον τις ώρες που ο παραδοσιακός εργαζόμενος ξεφεύγει από το άγρυπνο μάτι του προϊσταμένου του.

Εκτιμάται επίσης ότι η επέκταση της εξ αποστάσεως εργασίας ωφελεί τον κορμό του κοινωνικού ιστού, δηλαδή την οικογένεια. Το ζευγάρι έχει πλέον περισσότερο χρόνο να περάσει μαζί ακόμη και αν σε αυτό το διάστημα χρειάζεται να είναι και οι δύο προσηλωμένοι στις οθόνες του υπολογιστή τους. Τα παιδιά περνούν μεγαλύτερο μέρος της ημέρας με τους γονείς και μάλιστα βλέπουν από κοντά πώς εργάζονται, κάτι που, όπως επισημαίνουν οι ειδικοί, συντελεί στην πνευματική τους ανάπτυξη.

Εκτός από αυτό η τηλεργασία αποδεικνύεται συμφέρουσα για τον εταιρικό αλλά και για τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Ο επιχειρηματίας δεν χρειάζεται να δαπανά υπέρογκα ποσά για ενοικίαση γραφείων και εξοπλισμό, ενώ ο υπάλληλος επωφελείται από την περικοπή του εξόδου για τη φύλαξή των παιδιών (ελλείψει βοήθειας από τον παππού ή τη γιαγιά).

Αλλά τι γίνεται όταν κάποιος δεν θέλει να βλέπει τον/τη σύζυγό του όλη μέρα και εκνευρίζεται με τα παιδιά που περιφέρονται συνεχώς στα πόδια του; Τότε μπορεί πολύ εύκολα να βγει για ένα καφέ με τους συναδέλφους του επικαλούμενος το αντίθετο επιχείρημα από αυτό που χρησιμοποιούσε ως σήμερα για τον ίδιο ακριβώς λόγο: αντί για έκτακτη σύσκεψη στο γραφείο, συνάντηση των «τηλεσυναδέλφων» στην καφετέρια της γειτονιάς.

Άλλωστε, όπως ομολογεί μεγάλο μέρος των ερωτηθέντων της έρευνας του CES, η συνύπαρξη με τους συναδέλφους δεν είναι πάντοτε αιτία εκνευρισμού ή πίεσης. Κάθε άλλο μάλιστα, καθώς δεν είναι λίγοι εκείνοι που βρίσκουν νόημα στη ζωή τους στις ώρες που αφιερώνουν στον χώρο εργασίας. Και είναι άλλοι για τους οποίους ο κύκλος των γνωριμιών από τη δουλειά αποτελεί σημαντικό παράγοντα κοινωνικοποίησης. Εκτός από την αποξένωση, η επί μακρόν παραμονή του εργαζόμενου στο σπίτι τον καθιστά πιο «ευάλωτο» απέναντι στον ασύδοτο εργοδότη καθώς διασπάται ο δεσμός της συναδελφικής αλληλεγγύης. Μπορεί ο συνδικαλισμός να μην είναι ελκυστικός όσο παλιά, αλλά και μόνο η συμβίωση στον χώρο εργασίας συμβάλλει στην αλληλοϋποστήριξη μεταξύ του προσωπικού μιας επιχείρησης.

Επιπλέον οι επιχειρηματίες διστάζουν να «ανοιχτούν» σε αυτή τη μορφή εργασίας φοβούμενοι όχι μόνο τη ροπή (των εργαζομένων) προς την τεμπελιά αλλά τους ακόμη πιο επικίνδυνους ηλεκτρονικούς ιούς. Σύμφωνα με βρετανική έρευνα για την ασφάλεια των ηλεκτρονικών υπολογιστών, αποδεικνύεται ότι το 80% των Βρετανών που εργάζεται κατ΄ οίκον δεν λαμβάνει κανένα μέτρο προστασίας έναντι του ηλεκτρονικού εγκλήματος. Με βάση τα ίδια στοιχεία οι επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν την τηλεργασία υφίστανται σε πολύ υψηλό βαθμό τις συνέπειες του ηλεκτρονικού εγκλήματος, αφού πέφτουν συχνότερα θύματα υποκλοπών.

Βόλτα στα Χανιά, δουλειά στη Βαρσοβία

Γιώργος Κώνστας, εφ. Τα Νέα, 4/12/2009

Η τηλεργασία άλλαξε τη ζωή τής 36χρονης μεταφράστριας

«Ζω μόνιμα στα Χανιά, αλλά εργάζομαι στην πατρίδα μου την Πολωνία. Με το Internet όλα γίνονται σήμερα». Η 36χρονη Κατερίνα Γιουχνίεβιτς έχει σπουδάσει Αγγλική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο της Βαρσοβίας και έχει κάνει μεταπτυχιακά στη Νεοελληνική Γλώσσα.

Πριν από έξι χρόνια συνδύασε διακοπές με δουλειά στην Κρήτη και έκτοτε ζει μεν στα Χανιά, δουλεύει όμως στη Βαρσοβία με τηλεργασία.

Οι γονείς της Κατερίνας Γιουχνίεβιτς συνήθιζαν να λένε στην κόρη τους ιστορίες από την ελληνική μυθολογία, ενώ στο σχολείο γνώρισε ακόμα καλύτερα, όπως λέει, την αρχαία Ελλάδα. «Για χρόνια ερχόμουν για διακοπές στην Ελλάδα. Όμως, έπαθα πλάκα με την Κρήτη. Πριν από έξι χρόνια, για ένα καλοκαίρι εργάστηκα σε κτηματομεσιτικό γραφείο. Όταν έφτασε ο Σεπτέμβριος είχα πάρει απόφαση να μην επιστρέψω στη Βαρσοβία», λέει η Κατερίνα. Με όπλο την πολύ καλή γνώση της αγγλικής βρήκε εύκολα δουλειά στην Πολωνία ως μεταφράστρια. Η παρουσία της σε ένα γραφείο δεν ήταν απαραίτητη. Αρκούσε ένα email και η χρήση του Διαδικτύου. «Εργάζομαι στη μετάφραση ταινιών από τα αγγλικά στα πολωνικά για μια εταιρεία διανομής στη χώρα μου. Μου

στέλνουν το κείμενο με τους αγγλικούς υπότιτλους με email και τους μεταφράζω στα πολωνικά. Πληρώνομαι με πολωνικό μισθό. Δεν είναι πιο χαμηλός σε σύγκριση με την Ελλάδα», εξηγεί η κοπέλα.

Η δουλειά είναι αρκετή για την Κατερίνα, που εργάζεται στο σπίτι της αλλά φορολογείται στην πατρίδα της. «Μόλις τελειώνω μια ταινία, λαμβάνω μια άλλη. Μεταφράζω 4, 5, μέχρι και 7 ταινίες τον μήνα. Είναι η δουλειά μου και δεν υπάρχει περίπτωση να την εγκαταλείψω. Τώρα, αν έβρισκα μια δουλειά και στα Χανιά συμπληρωματικά, ίσως να μην έλεγα όχι. Με ενδιαφέρει να ζήσω στην Κρήτη για όσο μπορώ με τα λεφτά που βγάζω», λέει. Όσο για το μοντέλο δουλειάς που ακολουθεί, λέει: «Η τηλεργασία μέσω Διαδικτύου σίγουρα στο μέλλον θα είναι πιο διαδεδομένη. Θα φτάσουμε σε κάποιο σημείο που θα μπορείς να κάνεις και πιο σύνθετα πράγματα στον υπολογιστή. Βέβαια είναι λίγο περίεργο που δεν έχεις συγκεκριμένο χώρο-γραφείο και ωράριο, αλλά σιγά το συνηθίζεις.

ΕΡΓΑΣΙΑ ON LINE

«Μου στέλνουν τους αγγλικούς υπότιτλους ταινιών με email και τους μεταφράζω στα πολωνικά»

Το Ίντερνετ δημιούργησε νέους τρόπους απασχόλησης

ΜΟΛΙΣ ΤΟ 0,5% των εργαζομένων στην Ελλάδα δουλεύουν με κάποια μορφή τηλεργασίας, ωστόσο αυτό το μοντέλο απασχόλησης έχει μεγάλη δυναμική. Όπως λέει στα «ΝΕΑ» ο κ. Γιάννης Κουζής, καθηγητής Εργασιακών Σχέσεων στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, η εφαρμογή της τηλεργασίας είναι ανάλογη της διείσδυσης της υψηλής τεχνολογίας στην Ελλάδα. «Για παράδειγμα στις σκανδιναβικές χώρες έως και το 15% των εργαζομένων απασχολούνται με κάποια μορφή τηλεργασίας». Όπως εξηγεί, μπορεί κάποιος να εργάζεται μακριά από έναν χώρο γραφείουμε πλήρες ωράριο ή part time αξιοποιώντας την τεχνολογία και το Ίντερνετ.

«Στην Ελλάδα δεν έχουμε συνειδητοποιήσει τη δυναμική αυτού του μοντέλου εργασίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι δεν υπάρχει καν ειδικό θεσμικό πλαίσιο» επισημαίνει ο κ. Κουζής και προσθέτει ότι ο κύριος τομέας στον οποίο θα μπορούσε να εφαρμοσθεί η τηλεργασία είναι αυτός των υπηρεσιών. «Πρακτική εφαρμογή μπορεί να έχει για το Δημόσιο, για περιοχές απομακρυσμένες και ίσως απομονωμένες όπως είναι τα νησιά κατά περιόδους, ενώ πολίτες με αναπηρία θα μπορούσαν κάλλιστα να εκπαιδευτούν για να εργάζονται με αυτό το μοντέλο», καταλήγει.

Ζω στην Πάτρα αλλά δουλεύω στην Αμερική

Γιάννης Σουλιώτης, εφ. Καθημερινή, 24/4/2005

Δειλά βήματα της τηλεργασίας στην Ελλάδα, όπου εργαζόμενοι και εργοδότες εμφανίζονται διστακτικοί

Υψηλόβαθμο στέλεχος πολυεθνικής εταιρείας με έδρα τη Σουηδία ζει και εργάζεται στο Ηράκλειο Κρήτης. Μόνιμο μέλος Παγκόσμιου Ινστιτούτου που βρίσκεται στην Καλιφόρνια διαμένει στην Πάτρα. Γερμανική εταιρεία βιομηχανικού σχεδιασμού επιτρέπει στη διάρκεια του καλοκαιριού στους

υπαλλήλους της να εργάζονται από τη μακρινή... Πάρο! Αν και η χώρα μας παραμένει ουραγός της Ε.Ε. στη χρήση νέων τεχνολογιών (κατέχουμε την τελευταία θέση στην εφαρμογή τηλεργατικών πρακτικών με ποσοστό που κυμαίνεται από 1,5% - 4,9%), τα πρώτα δειλά βήματα στην προώθηση της τηλεργασίας είναι πλέον γεγονός.

Το υπουργείο Εργασίας και με πρωτοβουλία της Διαχειριστικής Αρχής για την «Κοινωνία της Πληροφορίας» έχει ξεκινήσει μια συστηματική προσπάθεια για την εισαγωγή του μοντέλου της «από απόσταση εργασίας με τη χρήση τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού». Πριν από λίγες ημέρες, άλλωστε, άρχισε επίσημος διάλογος μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων για τη σύνταξη υλοποιήσιμων προτάσεων. Για τη χρηματοδότηση και υλοποίηση των καλύτερων προτάσεων, η «Κοινωνία της Πληροφορίας» έχει δεσμεύσει ποσό ύψους 43 εκατ. ευρώ.

«Οι φορείς της αγοράς είναι ώριμοι να υλοποιήσουν δράσεις σχετικές με την τηλεργασία. Τα ευρωζωνικά δίκτυα, η μείωση του κόστους χρήσης νέων τεχνολογιών, η εύκολη διακίνηση ψηφιοποιημένων προϊόντων ανοίγουν τον δρόμο σε νέες μορφές εργασίας», λέει στην «Κ» ο προϊστάμενος της Διαχειριστικής Αρχής κ. Χριστάκος.

«Η δημόσια διαβούλευση» προσθέτει η κ. Μερόπη Κομνηνού, στέλεχος του υπουργείου Εργασίας «θα διαρκέσει ένα μήνα. Σε αυτό το διάστημα θα συγκεντρωθούν προτάσεις από ενδιαφερόμενους φορείς. Οι καλύτερες θα αποτελέσουν οδηγό για το μέλλον». Για τη διάγνωση της υπάρχουσας κατάστασης στη χώρα ολοκληρώθηκε τον Σεπτέμβριο μελέτη «για την εφαρμογή της τηλεργασίας στην Ελλάδα». Προέκυψε ότι το ποσοστό τηλεργαζομένων αγγίζει το 4,9% με τον ευρωπαϊκό μέσο όρο να ξεπερνά το 13%. Προεξέχουσες χώρες στην υιοθέτηση τηλεργατικών πρακτικών εμφανίζονται η Ολλανδία (26,4%), η Φινλανδία (21.8%), η Δανία (21,5%) και η Σουηδία με ποσοστό 18,7%.

Στο μεταξύ, παρότι το 85% των Ελλήνων επιχειρηματιών θεωρούν ότι η χρήση της τηλεργασίας θα ευνοούσε την περαιτέρω εξέλιξη και ανάπτυξη της εταιρείας, το 55% αυτών δηλώνει απρόθυμο να υιοθετήσει ανάλογες πρακτικές!

«Οι εργοδότες διστάζουν να υιοθετήσουν τηλεργατικές πρακτικές μολονότι οι επιχειρήσεις τους χρησιμοποιούν το Διαδίκτυο. Ο λόγος είναι κυρίως η δισπιστία τους απέναντι στις νέες τεχνολογίες με τις οποίες δεν δείχνουν πλήρως εξοικειωμένοι. Θεσμικό πρόβλημα πάντως δεν υπάρχει», επισημαίνει ο κ. Μιχάλης Παναγιώτου, γενικός διευθυντής της «01 Πληροφορικής», ο οποίος συμμετείχε στην ομάδα που συνένταξε τη μελέτη.

Στο μεταξύ, όπως αποκάλυψε στην «Κ» ο κ. Γιάννης Κουζής, μέλος του Ινστιτούτου Εργασίας, η τελευταία εθνική συλλογική σύμβαση που υπεγράφη μεταξύ εργοδοτικών οργανώσεων και ΓΣΕΕ κάνει αναφορά στην ευρωπαϊκή συμφωνία για την τηλεργασία, δίχως όμως να αποσαφηνίζει το πλαίσιο εφαρμογής. «Δεν έχει γίνει κατανοητό πως λειτουργεί το πλαίσιο. Στη σύμβαση δεν υπάρχει παράρτημα της αντίστοιχης ευρωπαϊκής και κατά συνέπεια δεν γνωρίζουμε το περιεχόμενό της. Δεν απαιτούνται πάντως ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις, καθώς η συλλογική σύμβαση παράγει δίκαιο», λέει χαρακτηριστικά.

Διστακτικοί και κυρίως ανενημέρωτοι εμφανίζονται στην έρευνα οι εργαζόμενοι, καθώς μόλις σε ποσοστό 23,6% γνωρίζουν τι είναι τηλεργασία.

Από αυτούς, το 49,3% πιστεύει ότι η τηλεργασία μπορεί να αλλάξει την καθημερινή ζωή μάλλον θετικά, ενώ μεταξύ των σημαντικότερων επιδράσεων αναφέρονται η μείωση του χρόνου μετακίνησης των εργαζομένων (40%), η δυνατότητα βελτίωσης του συνδυασμού προσωπικής ζωής και εργασίας (21.4%), η αύξηση της παραγωγικότητας των εργαζομένων (16%), ενώ ποσοστό της τάξης του 4,6% πιστεύει ότι η τηλεργασία συντελεί στη μείωση της μόλυνσης του περιβάλλοντος.

Αφύπνιση της περιφέρειας

Στελέχη του υπουργείου Εργασίας και της Διαχειριστικής Αρχής επισημαίνουν ότι βασική επιδίωξή τους είναι η αύξηση της απασχόλησης σε απομακρυσμένες περιοχές της χώρας. Αλλωστε, η περιφερειακή ανάπτυξη και αποκέντρωση καθώς και η πρόσβαση στην εργασία ατόμων από ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού είναι σύμφωνα με τους γνωρίζοντες το βασικότερο πλεονέκτημα της τηλεργασίας. «Στόχος μας είναι να αφυπνίσουμε τους φορείς της περιφέρειας, η άρση του αποκλεισμού από την αγορά εργασίας των κατοίκων απομονωμένων περιοχών της χώρας», επισημαίνει ο κ. Χριστάκος, ενώ ο κ. Παναγιώτου από τη μεριά του αναφέρει ότι «η Ελλάδα είναι κατ' εξοχήν χώρα που θα μπορούσε να ευνοηθεί από την τηλεργασία, καθώς ένας μεγάλος αριθμός εργαζομένων θα μπορούσε να απασχολείται σε καλύτερο περιβάλλον, μακριά από την Αθήνα».

Για μεγαλύτερη ελευθερία χώρου και χρόνου, αύξηση της παραγωγικότητας και καλύτερους δείκτες παράδοσης του παραγόμενου προϊόντος κάνουν λόγο Ελληνες τηλεργαζόμενοι και επιχειρηματίες που υιοθετούν ανάλογες πρακτικές.

Χαρακτηριστική είναι η μαρτυρία του κ. Μανώλη Μαρκαντωνάκη, ο οποίος από το 1991 έως σήμερα μένει στο Ηράκλειο Κρήτης και εργάζεται στην σουηδική «ΙΚΕΑ» με έδρα τη Σουηδία. «Εχω δική μου γραμμή ADSL και μέσω αυτής εργάζομαι ως προγραμματιστής στα καταστήματα της Ε.Ε. και των ΗΠΑ. Αν δεν είχα αυτή η δυνατότητα θα έπρεπε αναγκαστικά να επιλέξω Κρήτη ή Σουηδία. Τα πρώτα χρόνια οι συνθήκες ήταν πολύ δύσκολες, καθώς οι συνδέσεις ήταν πολύ κακές. Τώρα είναι όλα πιο εύκολα», λέει χαρακτηριστικά.

«Δεν έχεις περιορισμούς»

Επαγγελματική σχέση με το Παγκόσμιο Ινστιτούτο Πόνου με έδρα την Καλιφόρνια διατηρεί τους τελευταίους έξι μήνες ο κ. Θανάσης Βασιλείου, μόνιμος κάτοικος Πάτρας. «Η φυσική παρουσία δεν είναι απαραίτητη προϋπόθεση για αυξημένη παραγωγικότητα και καλά αποτελέσματα. Είναι ιδιαίτερα θετικό να υπάρχει ελευθερία τόσο στον χώρο όσο και στον χρόνο εργασίας. Δεν έχεις κανέναν περιορισμό. Μπορώ, για παράδειγμα, αν κάποια στιγμή στη διάρκεια της νύχτας έχω κέφι να φτιάξω την ατζέντα της επόμενης ημέρας. Ή μπορώ να δηλώνω ότι εργάζομαι και να βρίσκομαι σε μια παραλία της Πάρου αναφέρει χαρακτηριστικά.

Τέλος, η μείωση του κόστους λειτουργίας της εταιρείας, η βελτίωση της ποιότητας τους παραγόμενου προϊόντος και η αύξηση των εργασιακών ευκαιριών για μια μεγάλη κατηγορία εργαζομένων είναι σύμφωνα με τον κ. Νίκο Μπογονικολό, διευθύνοντα συμβούλο της εταιρείας «Ζευς Συμβούλων» ορισμένες από τις πιο θετικές συνέπειες της τηλεργασίας. «Από την εμπειρία μας διαπιστώνουμε καλύτερους δείκτες παράδοσης του παραγόμενου έργου και γενικά αύξηση της παραγωγικότητας των εργαζομένων που αποδίδεται στην ευχέρια που έχουν να εργάζονται όποτε και όπου θέλουν», αναφέρει. Σε ό,τι αφορά το προφίλ των τηλεργαζομένων είναι συνήθως άτομα νεαρής ηλικίας που

14/6/2020 Θέμα: Τηλεργασία

έχουν καλή σχέση με την τεχνολογία και δεν ενδιαφέρονται να ετεροαπασχοληθούν».

Κάνε τη δουλειά στο σπίτι...

Ηλίας Γεωργάκης, Μάρθα Καιτανίδη, εφ. Τα Νέα, 11/6/2004

Έρχεται και στην Ελλάδα η τηλεργασία * Θα πενταπλασιαστεί τα προσεχή χρόνια

Ένας προσωπικός υπολογιστής στο σπίτι ή στο περιφερειακό γραφείο και τηλεφωνική σύνδεση είναι τα απαραίτητα... για να απαλλαγούν οι εργαζόμενοι από τις χρονοβόρες καθημερινές μετακινήσεις - σπίτι, γραφείο και πάλι σπίτι - και το άγχος του πρωινού ξυπνήματος.

«Επί 12 ολόκληρα χρόνια το πρόγραμμά μου ήταν καθορισμένο. Ξυπνούσα νωρίς το πρωί, πήγαινα στο γραφείο στις 8 το αργότερο και επέστρεφα σπίτι στις 4. Εδώ και ένα μήνα που απασχολούμαι με τηλεργασία η ζωή μου άλλαξε προς το καλύτερο. Το πρωινό ξύπνημα δεν χρειάζεται να γίνεται με άγχος, και επιπλέον τα παιδιά μπορούν να μένουν μαζί μου στο σπίτι, ενώ η εργασιακή μου απόδοση δεν έχει μειωθεί ούτε στο ελάχιστο», λέει η Σοφία Σφυρίδου, λογίστρια σε μεγάλη ξενοδοχειακή επιχείρηση που συμμετέχει σε πιλοτικό πρόγραμμα τηλεργασίας του ΕQUAL.

Και συνεχίζει: «Η σύνδεση του Ίντερνετ καλύπτεται από την επιχείρηση, όσο για τα υπόλοιπα μικροέξοδα δεν νομίζω πως συγκρίνονται με τα οφέλη της τηλεργασίας. Πλέον μπορώ να οργανώσω το πρόγραμμά μου όπως θέλω εγώ. Το μόνο αρνητικό είναι ότι όταν κάποιος εργάζεται αποκλειστικά με τηλεργασία, χάνει την επαφή με τους συναδέλφους του».

Όπως εξηγούν οι ειδικοί, η τηλεργασία έρχεται και στην Ελλάδα. Παρόλο που μόλις το 0,5% του εργατικού δυναμικού τηλεργάζεται σήμερα στη χώρα μας, εκτιμάται πως στα προσεχή χρόνια ο αριθμός των επιχειρήσεων που θα κάνει χρήση της τηλεργασίας θα πενταπλασιαστεί: μόνο 1% των ιδιωτικών επιχειρήσεων - κυρίως πολυεθνικές - απασχολεί σήμερα προσωπικό με τηλεργασία.

Νέοι ορίζοντες

Όπως εξηγούν οι ειδικοί, η τηλεργασία υπό την προϋπόθεση ότι λειτουργεί με όρους ουσιαστικής και αποτελεσματικής ρύθμισης θα μπορούσε να αποτελέσει ευνοϊκή λύση για τις επιχειρήσεις και να συμβάλει στην αποφόρτιση του κυκλοφοριακού και του περιβάλλοντος. Επιπλέον η τηλεργασία ανοίγει νέους - εργασιακούς - ορίζοντες στους κατοίκους των νησιωτικών και ορεινών περιοχών αλλά και στις ειδικές και ευπαθείς κατηγορίες του εργατικού δυναμικού. Σε αυτή την κατεύθυνση ο δημόσιος τομέας θα μπορούσε να αναλάβει σχετικές πιλοτικές πρωτοβουλίες.

Θραύση σε Ευρώπη - Αμερική